

appendicibus nonnullis haud leviter locupletatum. Credidi tum officij mei esse, literario munusculo aliquo oblato lætitiā illam in publico etiam ostendere, quæ privato mihi, ex regiminis auspiciis illius Principis, quem adhuc puerum colueram, piè nata erat, neque commodum versabatur tum aliud in manu. Quoniam illa autem editio facta sic est ipsismet Sere-
nitatis Vestræ, si loqui ita fas est, bonis avibus: inauspicatum utique fuerit, huic vel aliud numen quærere, vel nullum. Sed & nihil perinde decet Principes, quam jura populo cum daretum dicere (in hoc sane primū ab aliis electi, in hoc à Deo constituti sunt,) eoque saltem Principis tutelæ submitti abs me debuerunt quæ toto hoc libro disputavi. Protuli scilicet in medium, ab omni retro memoria repetitam Germanici juris historiā; quæ vulgo aut plane erat ignota, aut fabulis quibusdam ita contaminata, ut ipsi reipublicæ ab illis haud leve discrimen

